

Štvrtok 25. januára 2018

Piesne: ES č. 231, 233

Text: Mt 19, 27 – 30

„27Vtedy Mu riekol Peter: Ajhľa, my sme všetko opustili a nasledovali sme Ťa; čo teda budeme mať za to? 28Ježiš im odpovedal: Veru vám hovorím: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov izraelských. 29A ktokoľvek opustil domy, alebo bratov, alebo sestry, alebo otca alebo matku, [alebo ženu] alebo deti alebo pole pre moje meno, omnoho viacej dostane a bude dedičom večného života. 30A mnohí prví budú poslední, a poslední prví.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Milá sestra, milý brat, po prečítaní citovanej state z evanjelia sa nám môže zdať, že si naše evanjelické učenie o nezaslúženom spasení, s myšlienkou Pána Ježiša a odpoveďou Petrovi, protirečí (R 3 21 – 30), preto pri čítaní tejto state musíme mať na vedomí aj ďalšie Pavlovo vysvetlenie z Druhého listu Korinským 3, 6: „On (Ježiš) nás uspôsobil, aby sme boli služobníkmi novej zmluvy, nie litery, ale Ducha. Lebo litera zabíja, ale Duch oživuje.“ K správne pochopeniu myšlienky z textu chcem vziať do úvahy ako ilustráciu aj dnešný dátum, keď si tradične pripomíname Obrátenie Saula (Pavla), keď človek učený, s lukratívnou spoločenskou pozíciou a perspektívou kariérneho rastu, mení svoj postoj k sebe samému a životnej filozofii, a odovzdáva sa do služby Ducha Kristovho evanjelia (Sk 9, 1 – 10). To však, čoho sa dožadujú učeníci, je vo všeobecnosti ľudský postoj a ani v Biblii nie je ojedinelý. Matka Zebedeových synov si tiež myslí, že by si jej synovia zaslúžili byť aspoň „ministrami“ v kráľovstve Božom, lebo boli s Ježišom (Mt 20, 20 – 21). Tak Ježišovu odpoveď na Petrovu otázku musíme vnímať obrazne: opustiť všetkých a všetko, nebrať to doslovne, ale ako podnet k prehodnoteniu svojho hodnotového rebríčka. Zobrať ten výrok doslovne by nás v konečnom dôsledku nakoniec usvedčilo, že neplníme Božiu vôľu z definície Božieho zákona: mať iného rád ako seba samého (Mt 22, 37 – 38) a rovnako prestupujeme štvrté Božie prikázanie: Cti si otca aj matku (2M 20, 12). To všetko aj v zmysle výroku: Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce (Mt 6, 21). Tak dnes môžeme byť vďační za Petrovu zvedavú otázku: „Čo za to?“ - ktorá nás priviedla k zamysleniu nad zorným uhlom, ktorým sledujeme dianie okolo seba a svoju vlastnú účasť v budovaní Božieho kráľovstva. A to nielen opakovaním si druhej prosby Modlitby Pánovej, ale skutočným plnením Božej vôle, danej nám na známosť v duchovnom poslanstve Jeho slova. Amen.

Modlitba:

Pane náš Ježiši Kriste, sme si vedomí skutočnosti, že nás a naše chápanie Tvojho učenia dennodenne skúšaš a že naše odpovede na mnohé Tvoje otázky sú svedectvom o hĺbke našej viery a odovzdanosti Tvojim pravdám. Sme vďační, že nás často priam nútiš v Tvojom slove objavovať silu Ducha pravdy, tej, ktorá zachraňuje. Odpusť, ak niekedy nepochopením Tvojej požiadavky, alebo svojhlavo, zjádeme na scestie, pomôž k návratu, ako si nám to povedal v podobenstve o márnoträtom synovi. Veď nás svojím Duchom Svätým na slávu a chválu Tvojho svätého mena a nám na spasenie. Amen.

Mgr. Juraj Šefčík, námestný farár v CZ ECAV Senica